

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Cahul din 28 noiembrie 2019, declarat de avocatul Josu Gheorghe și inculpații

Corolenco Vasile XXXXX, născut la XXXXX, originar din s. XXXXX, r-nul XXXXX, domiciliat în or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Manoilă Alexandru XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul XXXXX, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior prin:

1) sentința Judecătoriei Cahul din 08.05.2019, în baza art. 179 alin. (1), 186 alin. (2) lit. c), d), 84 Cod penal, la 200 ore muncă neremunerată în folosul statului.

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 25.07.2019 - 18.09.2019,
instanța de apel: 04.10.2019 - 30.12.2019,
instanța de recurs: 20.02.2020 - 06.05.2020.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 19 august 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Corolenco Vasile a fost condamnat în baza art. 164 alin. (2) lit. c), e) Cod penal la 4 ani închisoare și art. 192¹ alin. (2) lit. a), b) și c) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 8 luni închisoare, **cu executare în penitenciar de tip semiînchis**.

Conform prevederilor art. 90 Cod penal, **executarea pedepsei i-a fost suspendată** condiționat pentru o perioadă de probațiune de 4 ani.

Manoilă Alexandru a fost condamnat în baza art. 164 alin. (2) lit. c), e) Cod penal la 4 ani 2 luni închisoare și art. 192¹ alin. (2) lit. a), b) și c) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani și 10 luni închisoare.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei potrivit sentinței Judecătorei Cahul din 08.05.2019, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 11 luni închisoare, **cu executare în penitenciar de tip semiînchis**.

Conform art. 90 Cod penal, **executarea pedepsei i-a fost suspendată** condiționat pentru o perioadă de probațiune de 4 ani.

2. Instanța de fond a constatat că, Corolenco V. prin înțelegere prealabilă cu Manoilă A., fiind în stare de ebrietate, acționând coordonat, la 07.07.2019, în jurul orei 17⁰⁰, având scopul comun de a-l răpi pe XXXXX, a.n. XXXXX, conștientizând faptul că acțiunile lor sunt îndreptate împotriva unei persoane în etate, au pătruns în domiciliul ultimului, situat în or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, unde din motiv de răzbunare, i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste corp, cauzându-i conform concluziilor raportului de expertiză judiciară nr. 201923D0030 din 19.07.2019, excoriații a țesuturilor moi a feții, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate. Apoi, l-au urcat cu forța în portbagajul automobilului „VAZ 2109”, n/î XXXXX, privându-l astfel de libertate, care era parcat în ograda gospodăriei menționate și care aparține victimei, deplasându-se în direcția s. Borogani, r-lui Leova, automobilul fiind condus de către Corolenco V. În timpul deplasării pe traseul G-128, km 6, automobilul s-a defectat, astfel fiind imposibilă deplasarea în continuare. În rezultat, Corolenco V. și Manoilă A. au abandonat automobilul, lăsând victima în portbagaj.

Acțiunile inculpaților au fost încadrate juridic în baza art. 164 alin. (2) lit. c), e) Cod penal, ca răpirea unei persoane, acțiune săvârșită profitând de starea de neputință cunoscută și evidentă a victimei, care se datorează vârstei înaintate, de două persoane.

În continuare, Corolenco V., prin înțelegere prealabilă cu Manoilă A., acționând coordonat, la 07.07.2019, în jurul orelor 17⁰⁰, fiind în stare de ebrietate, având scopul răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, au pătruns în ograda îngrădită a domiciliului lui XXXXX, amplasată în or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, unde i-au aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste corp, cauzându-i conform concluziilor raportului de expertiză judiciară nr. 201923D0030 din 19.07.2019, excoriații a țesuturilor moi a feții, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate și l-au urcat cu forța în portbagajul automobilului „VAZ 2109”, n/î XXXXX, care era parcat în ograda gospodăriei menționate și pe care l-au răpit. În continuare, s-au deplasat în direcția s. Borogani, r-lui Leova, automobilul fiind condus de către Corolenco V. În timpul deplasării pe traseul G-128, km 6, automobilul s-a defectat, astfel fiind imposibilă deplasarea în continuare. În rezultat, Corolenco V. și Manoilă A. au abandonat automobilul, lăsând victima în portbagaj.

Acțiunile inculpaților au fost încadrate juridic în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal, ca răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, acțiune săvârșită

de două sau mai multe persoane, însoțită de violență nepericuloasă pentru viața sau sănătatea victimei, prin pătrundere în spații închise.

Instanța a reținut că inculpații au recunoscut vina, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece recunosc faptele indicate în rechizitoriu și probele administrate la etapa urmăririi penale, nu doresc administrarea de noi probe.

La individualizarea pedepsei stabilite inculpatului Corolenco V., instanța a ținut cont că a comis o infracțiune gravă și alta mai puțin gravă, nu are antecedente penale, s-a căit sincer, nu a atins vârsta de 21 de ani, că circumstanțe agravante lipsesc, că sancțiunea art. 164 alin. (2) lit. c) și e) Cod penal este închisoare de la 6 la 10 ani, că potrivit art. 70 alin. (3¹) Cod penal la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximum pedepsei se reduce cu $\frac{1}{3}$, iar conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

La individualizarea pedepsei stabilite inculpatului Manoilă A., instanța a reținut că în cadrul judecării cauzei a constatat că, este caracterizat negativ de autoritățile publice locale, are abateri contravenționale, anterior acesta a mai fost tras la răspundere penală prin sentința Judecătorei Cahul din 8.05.2019 pe art. 179 alin. (1), 186 alin. (2) lit. c), d), 84 Cod penal la 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, că s-a căit sincer, nu a atins vârsta de 21 de ani, că circumstanțe agravante lipsesc, că sancțiunea art. 164 alin. (2) lit. c) și e) Cod penal este închisoare de la 6 la 10 ani, că potrivit art. 70 alin. (3¹) Cod penal la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximum pedepsei se reduce cu $\frac{1}{3}$, iar conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, iar potrivit prevederilor art. 85 alin. (1), (3) Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Totodată, reieșind din circumstanțele cazului, de scopul pedepsei penale, de judecarea cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, de circumstanțele comiterii infracțiunii, de vârsta fragedă a inculpaților, de criteriile ce au stat la baza comiterii infracțiunii, instanța a considerat rezonabil de aplicat în privința inculpaților prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa urmând a fi suspendată condiționată pe un termen de probațiune.

3. Procurorul în Procuratura r-lui Leova, Buzilă Vasile a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Manoilă Alexandru să fie condamnat în baza art. 164 alin.(2) lit. c), e) Cod penal la 6 ani închisoare, art. 192¹ alin.(2) lit. a), b), c) Cod penal la 3 ani închisoare, art. 84 alin. (1) Cod penal la 7 ani închisoare, art. 85 alin. (1) Cod penal, definitiv, la 7 ani și 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Corolenco Vasile să fie condamnat în baza art. 164 alin.(2) lit. c), e) Cod penal la 6 ani închisoare, art. 192¹ alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal la 3 ani închisoare, art.84 alin. (1) Cod penal, definitiv la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că, sentința este prea blindă în raport cu infracțiunile comise.

Potrivit art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Așadar, pedeapsa stabilită lui Manoilă A. și Corolenco V. nu-și va atinge scopul prevăzut de lege. Inculpații, eventual, pot comite alte fapte ilicite, din care motiv urmează a fi izolați de societate în condițiile legii pe un anumit termen atât în vederea reeducării, cât și în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, și ținând cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de persoana inculpaților și faptul că anterior inculpatul Manoilă A. a mai fost condamnat, fiind caracterizat negativ la locul de trai.

3.1. A declarat apel și partea vătămată XXXXX XXXXX, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea a unei noi hotărâri, prin care să fie excluse prevederile art. 90 Cod penal, aplicate neîntemeiat inculpaților.

Apelantul a invocat că inculpații, fiind în stare de ebrietate, l-au bătut, l-au răpit, inclusiv automobilul, urcându-l forțat în portbagaj și deplasându-se într-o direcție necunoscută. În or. Iargara, inculpații au comis un accident, în urma cărui a avut de suferit un copil, părăsind locul accidentului. Acest fapt l-a simțit, fiind în portbagajul automobilului apoi a aflat și din probele administrate la urmărirea penală din declarațiile martorilor Zalisețchi G., Țurcanu E., Zaharia A., Petrușan S. și Ștefaniță G. În rezultatul accidentului și deplasării în continuare cu anvelopa defectată, a fost deteriorat însemnat automobilul care îi aparține. Pentru repararea acestuia este necesară o sumă enormă pentru el - 9730 lei, dar inculpații nici nu sau interesat de acest fapt.

În rezultatul acestor infracțiuni, a fost internat în spital și a suferit mult din cauza leziunilor corporale, înjosirii și cinizmului cu care l-au tratat inculpații.

Astfel, inculpații au fost pedepsiți prea blând, ținând cont de toate circumstanțele cauzei.

4. Potrivit decizie Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 noiembrie 2019, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Corolenco Vasile a fost condamnat în baza art. 164 alin. (2) lit. c), e) Cod penal la 4 ani închisoare, art. 192¹ alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal la 2 ani închisoare, în temeiul art. 84 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din 28.11.2019, cu includerea perioadei arestării preventive din 07.07.2019 până la 06.08.2019.

Manoilă Alexandru a fost condamnat în baza art. 164 alin. (2) lit. c), e) Cod penal la 4 ani și 2 luni închisoare, art. 192¹ alin.(2) lit. a), b), c) Cod penal la 2 ani închisoare, art. 84 Cod penal la 5 ani închisoare, în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, din 28.11.2019, cu includerea perioadei arestării preventive din 07.07.2019 până la 06.08.2019.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond eronat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal și neîntemeiat a dispus a suspendarea condiționată a executării pedepselor aplicate inculpaților.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei autorului.

Pedeapsa aplicată vinovatului, trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, prevăzute la art. 61 Cod penal.

Categoria și termenul de pedeapsă ce urmează a fi stabilit, este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76 - 77 Cod penal.

Mai mult, potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel s-a condus de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, că Corolenco V. și Manoilă A. au comis infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor grave și mai puțin grave, de personalitatea vinovaților, și anume că, Corolenco V. nu a putut fi caracterizat de autoritățile publice locale, iar Manoilă A. se caracterizează negativ la locul de trai, anterior Corolenco V. nu a fost tras la răspundere contravențională sau penală, iar Manoilă A. anterior tras la răspundere penală și contravențională.

Asstfel, Manoilă A. prin sentința Judecătorei Cahul din 08.05.2019 a mai fost condamnat în baza art. 179 alin. (1) și art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității, care nu a avut influența scontată asupra corectării și reeducării sale.

Ori, pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii. Instanța de judecată a remarcat că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Astfel, corectarea și reeducarea inculpaților este posibilă doar prin izolare de societate.

Sanțiunea art. 164 alin. (2) lit. c), e) Cod penal, prevede pedeapsa penală cu închisoare de la 6 la 10 ani.

Sanțiunea art. 192¹ alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal, prevede pedeapsa penală cu închisoare de la 3 la 5 ani.

Potrivit art.70 alin. (3¹) Cod penal, se atestă că „la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 ani, care au săvârșit infracțiunea la vârsta de la 18 ani până la 21 de ani, maximul pedepsi se reduce cu $\frac{1}{3}$.

Prin prisma prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal, luând în considerație că inculpații au împlinit vârsta de 18 ani dar nu și 21 ani, limita pedepsei închisoare pentru

art. 164 alin. (2) lit. c), e) Cod penal este de la 6 ani până la 6 ani și 8 luni închisoare, iar pentru art. 192¹ alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal este de la 3 ani până la 3 ani și 4 luni închisoare.

Reieșind din prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa maximă sub formă de închisoare, în cazul dat, pentru infracțiunea prevăzută de art. 164 alin. (2) lit. c), e) Cod penal, va constitui de la 4 ani până la 4 ani și 5 luni, iar pentru art. 192¹ alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal, va constitui de la 2 ani până la 2 ani și 2 luni.

Ținând cont de prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, de faptul că inculpații au comis infracțiuni cu intențiuni, de categoria infracțiunilor mai puțin grave și grave, reieșind din circumstanțele cauzei, personalitatea acestora, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, este necesar de a stabili inculpatului Corolenco V. în baza art. 164 alin. (2) lit. c), e) Cod penal, închisoare pe un termen de 4 ani, în baza art. 192¹ alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal, închisoare pe un termen de 2 ani, în baza art. 84 Cod penal, definitiv 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Inculpatului Manoilă A. a-i stabili în baza art. 164 alin. (2) lit. c), e) Cod penal închisoare pe un termen de 4 ani și 2 luni, art. 192¹ alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal închisoare pe un termen de 2 ani, art. 84 Cod penal închisoare pe un termen 5 ani, art. 85 alin. (1) Cod penal definitiv - închisoare pe un termen de 5 ani și 1 lună, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată și pusă în executare, intensitatea și generalitatea dezaprobarii morale a faptei infracționale și făptuitorului, condiționează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privațiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracțiunii și gradul de vinovăție al făptuitorului.

Numai o pedeapsă justă și proporțională este de natură să asigure atât exemplaritatea cât și finalitatea acesteia, prevenția specială și generală înscrise și în Codul penal, potrivit căruia ”scopul pedepsei este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni”.

5. Avocatul Josu Gheorghe a declarat recurs ordinar, în numele inculpatului Manoilă A., solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

Recurentul a invocat că, instanța de apel a făcut concluzie greșite precum că la stabilirea pedepsei definitive inculpatului instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 Cod penal

Prima instanță a luat în considerație gravitatea infracțiunii, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, cele atenuante fiind faptul că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer, are vârsta între 18 și 21 ani, iar această circumstanță atenuantă conform prevederilor art. 79 Cod penal poate fi considerată de instanță ca excepțională, că Manoilă A. anterior a fost condamnat dar nu a executat pedeapsa în locurile de detenție. De asemenea, a fost luat în considerație motivul săvârșirii infracțiunilor, adică comportamentul părții vătămate.

Instanța de fond corect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc fără ca să fie izolat de societate și de familie. Corectarea și reeducarea lui nu poate avea loc în închisoare, măsură care nu la corectat și nu la reeducat pe nimeni din contra a influențat negativ asupra persoanei, prin suferințele fizice și psihice nu numai ale condamnatului, dar și a membrilor familiei, lipsindu-i de întreținerea materială care o acorda inculpatul.

Termenul de probațiune de 4 ani stabilit de prima instanță este destul de mare pentru ca inculpatul să dovedească că nu v-a mai comite alte infracțiuni, v-a da dovadă de un comportament adecvat și nu va fi nevoie de trimitere în locurile de detenție pentru ași ispăși pedeapsa reală.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

5.1. A declarat recurs ordinar și inculpatul Manoilă A., solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

Recurentul a invocat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece pedeapsa aplicată este prea aspră.

Cu partea vătămată s-a împăcat și aceasta nu are careva pretenții.

5.2. Inculpatul Corolenco Vasile, la fel a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

Recurentul a invocat că, este la o vârstă fragedă, a realizat că a comis o greșală și dorește să execute în continuare pedeapsa stabilită de către prima instanță, care i-ar da posibilitatea să recupereze părții vătămate prejudiciul cauzat prin infracțiune.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt reprezintă stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că, în pofida prevederilor enunțate, în recursurile inculpaților nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, iar recursul avocatului Josu Gheorghe este bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, care prevăd următoarele temeiuri de drept pentru recursul ordinar - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale (*pct. 5., 5.1., 5.2. din decizie*).

Totodată, în recursul menționat nu este specificat care ar fi erorile de drept concrete și esența circumstanțelor că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la prevederile din art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Rezultă, că recursurile ordinare nu îndeplinesc cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale inculpaților și avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurenți.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5.- 5.2. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpaților, înăsprind-o la apelul procurorului și a părții vătămate, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont că inculpații au comis o infracțiune gravă și alta mai puțin gravă, pentru care art. 164 alin. (2) lit. c), e), 192¹ alin. (2) lit. a), b), c) Cod penal, prevăd în exclusivitate pedeapsa închisorii de la 6 la 10 ani și respectiv de la 3 la 5 ani, de prevederile art. 61, 70 alin. (3)¹, 75, 85 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. La aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 ani, care au săvârșit infracțiunea la vârsta de la 18 ani până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu $\frac{1}{3}$. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care inculpații au comis o infracțiune gravă și alta mai puțin gravă, pentru comiterea căror legea prevede în exclusivitate pedeapsa închisorii, iar inculpatul Manoilă A. a mai fost anterior judecat, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de recurenți, pedeapsa închisorii aplicată inculpaților urmează a fi executată în penitenciar.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpaților în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestora, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lor, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5., 5.1., 5.2. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursurile nominalizate au constituit deja obiect de examinare în instanța și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpaților pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1), 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Josu Gheorghe, de inculpații Corolenco Vasile XXXXX și Manoilă Alexandru XXXXX, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Cahul din 28 noiembrie 2019, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 22 mai 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun